

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

Quæstio I. Quid sit Baptismus, & quo tempore institutus, quæque ejus obligatio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

DISTINCTIO III.

De Baptismo, & Confirmatione.

QUÆSTIO I.

Quid sit Baptismus, & quo tempore institutus, quæque
ejus obligatio?

Hic sermo
est tantum
de Baptis-
mo flumi-
nis.
Qui est ja-
nuæ Sacra-
mentorum.

1. **I**N præfenti sermo non est de Baptismo fluminis, neque de Baptismo sanguinis, sed duntaxat de Baptismo fluminis: utpote qui solus absolute dicitur Baptismus, estque unicus, juxta illud Ephes. 4. *Unus Dominus, una fides, unum Baptisma.* Quæque solus est Sacramentum, quinimò *Janua & Fundamentum omnium Sacramentorum*, ante cujus susceptionem non suscipitur aliud Sacramentum, ut dicitur in c. *Veniens, de Presbyc. non baptizato.* Dummodo excipiatur Sacramentum Eucharistiæ: nam non baptizatus accipit verum Corpus Christi, si ei ministretur Eucharistia, prout ibidem notatur; quamvis illud fructuose non recipiat.

Baptismus,
quid?

2. **CONCL. I.** *Baptismus* est Sacramentum ablutionis animæ à peccato, consistens in ablutione hominis aequaliter consentientis, facta in aqua ab alio ablutente, & in certis verbis simul ab eodem ablutente cum debita intentione prolatis. Ita Scorus 4. dist. 3. *quest. 1.* Neque hæc definitio in re differt ab ea, quam tradit Catechismus Romanus, dicendo: *Baptismus est Sacramentum regenerationis per lavacrum aquæ in verbo vitæ*: quamvis prior definitio naturam Sacramenti Baptismi clarius explicet, utpote continens omnia ad ipsum requisita.

Fuit institu-
tus à Christo
ante suam
Passionem.

3. **CONCL. II.** Baptismus, qui est *Janua* reliquorum Sacramentorum novæ Legis fuit à Christo Domino institutus, & quidem ante suam Passionem & mortem. Prima pars est de Fide, & constat ex dictis dist. 1. num. 7. & 9. Altera pars ex eo probatur: tum quia Baptismus est *Janua* cæterorum Sacramentorum, sicque ante Sacramentum Ordinis, in ultima Cœna Discipulis collati, ipsiusque Eucharistiæ, institui debuit. Tum quia Christus, vel potius ejus Discipuli, jam leguntur baptizasse Joan. 3. & 4. & consequenter illo tempore Baptismus Christi jam fuit institutus; cum non sit credibile, Apostolos alium Baptismus contulisse, quam Christi.

4. Nec

4. Nec obstat, quod Christus primum post suam gloriosam Resurrectionem dixerit Apostolis, Matth. 28. *Euntes docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.* Resp. enim, tunc quidem Apostolis esse datum generale mandatum praedicandi Baptismum ubique terrarum; non tamen illo primum tempore fuisse institutum Baptismum.

5. Caeterum, quo determinato tempore Christus instituerit Baptismum, variant Doctores. Et quidem D. Thomas 3. part. q. 66. art. 2. cum suis, & multis alijs, censet, Baptismum, in quantum Sacramentum est, fuisse institutum a Christo eo tempore, quo ipse a Joanne in Jordane Baptizatus fuit. Et potest haec sententia suaderi ex eo: quia tunc Christus tactu suae mundissimae carnis consecravit fluentia Jordanis, atque aquam naturalem pro materia Baptismi dedicavit. Insuper eodem tempore tota SS. Trinitas, in cuius nomine confertur hoc Sacramentum, simul apparere dignata est: dum Pater Coelestis de caelo loquebatur, *Hic est Filius meus dilectus*; Filius baptizabatur; & super eum Spiritus Sanctus in columbae specie apparebat.

6. Verum haec sententia nonnullas patitur instantias. Tum quia Christus, dum baptizabatur, non suscepit Sacramentum Baptismi, sed Baptismum Joannis duntaxat, qui Sacramentum non erat. Tum quia Christus eo tempore necdum praedicavit, neque Discipulos habuit, & consequenter non videtur tunc instituisse Sacramentum Baptismi; haud obstante, quod ex tunc consecraverit aquas Jordanis, imò & quamcumque aquam naturalem, ut esset materia apta Baptismi a se instituendi. Atque ideo Scotus 4. dist. 3. q. 4. & Scotistae passim, probabilius esse censent, Sacramentum Baptismi non pro tunc, quando Christus baptizabatur a Joanne, sed paulò post institutum fuisse tempore opportuno, tamen ante illud tempus, quo Discipuli ejus baptizarent; quamvis de tempore illo determinato ex S. Scriptura clarè non constet.

7. Concl. III. Ad Baptismum suscipiendum in statu Legis Evangelicae, post sufficientem ejus promulgationem tenentur omnes homines: unde etiam Judaei, ac Pagani, obligantur praeepto recipiendi Baptismi. Ita Scotus 4. dist. 3. q. 4. D. Thomas part. 3. q. 68. art. 1. & Theologi communiter. Ratio est: quia omnes homines, etiam Pagani, atque Judaei, obligantur ad procurandam propriam salutem aeternam; ergo etiam tenentur ad id, sine quo salutem consequi non possunt: atqui

Yyyyy 2

sine

sine Baptismo nequeunt consequi salutem æternam; juxta illud Salvatoris, Joan. 3. *Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.*

Infidelium
filij, an pos-
sint bap-
tizari in vitis
parentibus?

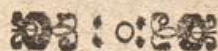
8. Quæres, utrum Infidelium filij in vitis parentibus suis baptizari possint? Resp. Eos quidem validè baptizari, tamen ordinariè non esse licitum, in vitis parentibus Infidelibus eorum infantes baptizare. Ita Doctor Angelicus *loc. cit. art. 10.* aliique communiter. Ratio primæ partis est: quia ad valorem Baptismi ex parte infantium non requiritur propria dispositio, *c. Majores. de Baptismo.* Neque obstat ipsis parentum contradictio: quia infantes non baptizantur in fide suorum parentum, sed in fide totius Ecclesiæ, ac secundum voluntatem Christi.

Præsertim
licitè?

9. Altera pars ex eo probatur; quia filij Infidelium ante usum rationis secundum Jus naturale sunt sub cura parentum; & ideo contra justiciam naturalem esset, si tales pueri in vitis parentibus baptizarentur. Accedit, quòd periculosum sit, tales filios Infidelium baptizare; quia de facili ad Infidelitatem redibunt, propter affectum ad parentes; eorumque exemplum: unde neque Ecclesia hætenus consuevit filios Infidelium in vitis eorum parentibus baptizare.

Casus, in
quibus hoc
licitum est.

10. Dicitur notanter num. 8. *id ordinariè non esse licitum.* Nam hinc excipiuntur aliqui casus. I. Si infans constitutus sit in articulo mortis: nam tunc cessat periculum subversionis, ac proinde potest baptizari etiam in scijs, vel in vitis parentibus, dummodò hoc fieri valeat absque gravioribus incommodis. Idem dicendum, si filij infidelium sint perpetuò amentes. II. Si infans ab Infidelibus parentibus sit separatus, nec ipsis amplius possit, aut saltem non debeat restitui: nam tunc baptizandus est. III. Si unus è parentibus consentiat, altero dissentiente: quia tunc ob favorem Religionis, salutemque proles, præfertur voluntas consentientis in Baptismum, veluti justior. IV. Si proles ad usum rationis pervenerit, aut saltem pervenisse ex quibusdam indicijs colligi possit, baptizarique velit: etenim in ijs, quæ concernunt salutem animæ, homo non dependet à parentibus.

QUÆ-